

همپوشانی جنگ وهمکاری درپاریس

فرشید جعفری*

● «آلن بدیو»، فیلسوف مشهور فرانسوی، در کتاب خود تحت عنوان «این قرن» در جست‌وجوی یافتن پاسخی در مورد جیستی قرن بیستم است. او به تبعیت از «ژان ژنه» در نمایش‌نامه‌اش، «سیاه‌ها» که به کنایه می‌رسد، یک سیاه چیست؟ و پیش از هرچیز چه رنگی دارد؟ به همین منوال می‌پرسد یک قرن چیست و پیش از هرچیز چندسال دارد؟ صدسال؟ هزارسال؟ و... با اینکه در میانه دهه دوم قرن بیست‌ویکم به‌سر می‌بریم اما به نظر می‌رسد هنوز قرن بیستم به پایان خود نرسیده است. این ذهن اعتبارساز ما آدمیان است که صدسال را یک قرن تعیین می‌کند.

شاید بتوان به‌گونه‌ای دیگر هم اندیشید و گفت یک قرن زمانی خاتمه می‌یابد که به زبان «بدیو» پارامترهای اندیشیدنش تغییر کند. به نظر می‌رسد پارامترهای اندیشیدگی قرن بیستم هنوز در اسکلت‌بندی قرن حاضر جاری است.

تراژدی سیاست قدرت‌های بزرگ به روایت «جان میرشایم» در سال ۱۹۱۴ میلادی تفاوتی با تراژدی همان قدرت‌های بزرگ در سال ۲۰۱۴ نداشته است. تنها تعداد قطع‌نامه‌های شورای امنیت سازمان ملل در سال ۲۰۱۴ علیه خشونت و ترور عدد پنج را نشان می‌دهد که از سال ۱۹۹۹ تاکنون از لحاظ تعداد رتبه نخست را دارد.

جبر حاکم بر سیاست بین‌الملل جنگ و خشونت

را تبدیل به یک فرایند کرده است که در داخل

آن وضعیت‌های صلحی را نیز می‌توان یافت؛

وضعیت‌هایی که پارامترهای اندیشه همکاری میان

بازبزرگان عمده سیاست بین‌الملل یعنی دولت‌ها

هراز چندگاهی بعد از جنگ‌ها و خشونت‌ها آن هم به

اجبار و خواسته قدرت‌های بزرگ برای حفظ قدرت

موجود وزن بیشتری می‌یابد و اجلاس‌ها و نشست‌ها

میان دولت‌ها جهت تدوین قوانین و مقررات و

تقویت همکاری‌ها افزایش می‌یابد. اما دوباره این

جبر سیاست بین‌الملل است که دولت‌ها را گرفتار

جنگ و خشونت می‌کند.

روزگار و روزهایی را که سپری می‌کنیم پدیده‌ای نادر حادث شده است که قرن بیستم را مصداقی برای آن نیست. این پدیده کمپاب همپوشانی فرایند جنگ و خشونت با وضعیت صلح و همکاری است. شگفتی امر این است که این همپوشانی در یک دولت واحد یعنی فرانسه رخ داده است؛ دولتی که گرفتار خشونت شد و جنگ تمام‌عیاری را علیه عاملان آن در سوریه آغاز کرده است و در همان موقع کشور مذکور میزبان دولت‌های جهان در نشست تفصیرات اقلیمی است. اگر چنانچه این وضعیت تداوم یابد، شاید بتوان گفت که پارامترهای اندیشیدن قرن بیستم پایان یافته و قرن بیست‌ویکم شروع شده است. به نظر می‌رسد دو مفهوم سیاست بین‌الملل و جامعه جهانی مصداق خود را در دولت فرانسه یافته‌اند. فرانسه از منظر سیاست بین‌الملل در چارچوب نظم آتارشی و براساس اصل خودیاری و با توسل به جنگ علیه داعش در سوریه در جست‌وجوی امنیت خویش است.

از این لحاظ اقدام نظامی فرانسه به‌عنوان یک بازبکر دولتی تأثیرگذار در سیاست بین‌الملل، چه آن را به ذات قدرت‌طلب و جنگ‌خواه بشر تقلیل دهیم یا به ساختار سیستم بین‌المللی فروکاهیم رفتاری علناتی است. این دولت برای افزایش توانمندی خود با تسری ادراک ناامنی به دیگر دولت‌های اروپایی درصدد ایجاد یک اتحاد با دیگر دولت‌های اروپایی است. این دولت که پیش‌تر روسیه را همراه خود می‌بیند، آلمان و بریتانیا را نیز به همراه خود خواهد داشت. «جرمی کوربین»، رهبر چپ‌گرای بریتانیا، اعلام کرد که اعضای حزب «کارگر» می‌توانند برای ورود بریتانیا به جنگ خارج از علائق حزبی تصمیم بگیرند. از این بُعد همه امور بین‌الملل بر وفق مفهوم سیاست بین‌الملل است.

اما هم‌زمان اجلاس تغییرات اقلیمی در پاریس مصداق بارز مفهوم جامعه جهانی است؛ اینکه دولت‌ها مدعی‌ه‌های فراتر از جنگ و صلح دارند. موضوعاتی وجود دارند که برای اعضای جامعه جهانی نگران‌کننده و نیازمند توجه بیشتر است؛ موضوعاتی چون رفاه، دین‌زاسیون، محیط‌زیست و... در چنین شرایطی اگر دولت‌ها با یک‌دیگر همکاری کنند منتفعشان خواهد یافت.

می‌توان از طریق آموزش و ارتباطات بین‌المللی ترس و خصومت میان دولت‌ها را کاهش داد و وجوه خشن سیاست بین‌الملل مبتنی بر خودیاری و آتارشی را به حداقل خود رساند.

مفهوم جامعه جهانی که مصداقش را در اجلاس تغییرات اقلیمی در پاریس می‌بینید این پیام را دارد که قدرتمندترین دولت‌ها در انجام اقدامات یک‌جانبه‌گرایی ناتوانند؛ تغییرات اقلیمی سلسله‌مراتب قدرت نمی‌شاسد و بنابراین همکاری همه دولت‌ها را در جامعه جهانی می‌طلبد.

این همکاری باید خارج از گفتمان جنگ و صلح و سیاست بین‌الملل صورت بگیرد اما به نظر می‌رسد که در این روزها این‌گونه نیست. پریش اینجاست که باوجود همپوشانی فرایند جنگ و وضعیت همکاری که در پاریس مصداق پیدا کرده، کدام‌یک پیروز میدان خواهد بود؟ آیا وضعیت همکاری به فرایند همکاری تبدیل خواهد شد یا خیر.

«**استادیار روابط بین الملل**

ورود روسیه به جنگ در سوریه، حتی اگر به فرض محال، هیچ ثمره عینی نیز در نداشت،ه، دست‌کم پرده از چهره یکی از اصلی‌ترین بازیگران این بحران کنار زده است. رویارویی پنهان ناتو با مسکو بر فراز آسمان دمشق، چنان نوری بر ترکیه و نقش مناقشه‌برانگیز آن در برافروختن آتش منازعات منطقه‌ای تابانده که جدای از تکاپوی تقریباً تمامی دولت‌های رنگارنگ عضو جبهه بین‌المللی علیه داعش در بهره‌برداری از موقعیت راهبردی آن کشور، آنکارا را نیز به صرافت انداخته تا شاید با ایفای نقشی به‌مراتب عیان‌تر و فعالانه‌تر، از منافع پیدا و پنهان بحران طرفی بربدد.

در نتیجه جای تعجب نیست اگر روزگاری «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهوری ترکیه، و نیروهای دولتی تحت امرش را با تانک‌های خاموش بر فراز تپه‌های کوبانی می‌شناختیم، امروز خبر از حضور همان نیروها در خاک عراق، تازه آن‌هم برای کمک به پیشمرگه‌های کرد عراقی بشنویم؛ نیروهایی که اگرچه از مدت‌ها پیش و در چندین کیلومتر آن‌سوتر، به بمباران مواضع حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک) در شمال عراق و همچنین سرکوب روزانه هم‌وطنان کرد خود در جنوب شرقی ترکیه مشغول بوده‌اند، اما اکنون یال و کوپال کرده‌اند تا شاید بتوانند بر سفره خونین و نفتی استان نینوا، جایی برای خود باز کنند. با تمام این اوصاف و در شرایطی که زیر سایه گزارش‌های روزانه جنگنده‌های روس از بمباران تانک‌های نفتی تروریست‌های داعش در مرزهای ترکیه، اکنون دیگر نه‌تنها ته‌مانده اعتمادی بین دمشق و آنکارا نیز باقی نمانده، بلکه این بی‌اعتمادی به همسایه شرقی نیز سرایت کرده؛ می‌توان به‌آسانی متصور شد خبر ورود نیروهای نظامی ترکیه به خاک عراق تا چه میزان موجب برآشفتنگی مقامات بغداد شده است.

شاهد این مدعا نیز بیانیه‌ها و نطق‌های آتشین مقامات عراقی است که روز گذشته، ورود هماهنگ نشده سربازان و مستشاران ترک به استان «نینوا» را کم از تجاوز به تمامیت ارضی سرزمین

دولت عراق خواستار خروج فوری نیروهای ارتش ترکیه از خاک آن کشور شد

چهره آن دیگری

خود ندانسته‌اند. «حیدرالعبادی»، نخست‌وزیر عراق، در بیانیه‌ای که صبح روز گذشته از سوی دفترش منتشر شد، از نیروهای ترک خواسته تا با رعایت حسن هم‌جواری، فوراً از قلمرو ارضی کشورش خارج شوند. در این بیانیه آمده است دولت عراق ضمن تأیید خبر گسیل نیروهای ارتش ترکیه به نزدیکی‌های شهر موصل، بالغ بر یک هنگ نظامی مسلح به تعدادی تانک و تجهیزات توپخانه‌ای به منظور آموزش گروه‌های مسلح عراقی، این اقدام آنکارا را که بدون هیچ‌گونه درخواست یا مجوزی از سوی مقامات دولت فدرالی عراق صورت گرفته، در حکم نقض جدی تمامیت ارضی کشور به شمار آورده و خواستار خروج فوری نیروهای نظامی ترکیه است. «فؤاد معصوم»، رئیس‌جمهوری عراق، نیز روز گذشته و با صدور بیانیه‌ای اینترنتی، اعزام سرباز ترکیه‌ای به حومه شهر موصل را نقض قوانین و عرف بین‌الملل خوانده و هشدار داده چنین تحرکاتی می‌تواند به تنش‌های روزافزون منطقه‌ای دامن زند. رئیس‌جمهوری عراق در حالی ضمن درخواست از ترکیه برای خروج سریع نیروهایش از خاک عراق،

ارتش ترکیه با ورود به خاک عراق از طریق مرزهای اقلیم کردستان

عراق، خود را به نزدیکی شهر موصل رساند. گویا قرار است این نیروها در ساعت صفر با همکاری نیروهای پیشمرگه و ارتش عراق در آزادسازی موصل شرکت کنند و این در حالی است که دیروز «حیدر العبادی»، نخست‌وزیر عراق، از این موضوع ابراز بی‌اطلاعی کرد و از ترکیه خواست تمامیت ارضی خاک عراق را حفظ کند و نیروهای نظامی خود را هرچه‌زودتر از خاک عراق بیرون ببرد. اما با توجه به این موضوع که ترکیه متهم به همکاری با داعش و عامل اصلی در قدرت‌ماندن این گروه تروریستی است، همکاری ترکیه در آزادسازی موصل چقدر می‌تواند واقعی باشد؟

نگاه ترکیه به منطقه پس از ورود اسلام‌گرایان به عرصه قدرت، همان نگاه سیادت‌ی و قیمی عثمانی‌گرایی و نفوذ سیاسی و نظامی در دول اسلامی است. به همین خاطر «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهوری ترکیه، اینکه با لقب «سلطان اردوغان» در نطقی که مدتی پیش ارائه داد، به صورت شفاف استراتژی ولایت خود را دنبال‌رو سلاطین سلاجقه و عثمانی عنوان کرد. ترسیمات و دایره فکری اردوغان و دکترین حزب «عدالت و توسعه» پس از تقسیم عثمانی و قرارداد «سایس پیکو»

بدترین کابوس سیاسی اوباما

دو دسته انتقاد قرار داد؛ یکی اینکه او قول خود را درباره جلوگیری از حضور نیروی زمینی در سوریه زیر پا گذاشته و دیگر اینکه خیلی دیر برای چنین کاری اقدام کرده است.

واکنش اولیه رئیس‌جمهوری آمریکا به تیراندازی «سن برناردینو» هم از سوی جمهوری‌خواهان به‌عنوان نشانه‌ای برای تمایل‌نداشتن اوباما به «اسلامی» خواندن افراط‌گرایان رادیکال و ایجاد

نقطه کوری خطرناک برداشت شد. بلافاصله پس از تیراندازی روز چهارشنبه، اوباما روی کنترل اسلحه به‌عنوان یک واکنش سیاسی متمرکز شد و اعلام کرد که چنین حمله‌هایی به الگوی تیرباران دسته‌جمعی در کشور تبدیل شده است. روز پنجشنبه و پس از آنکه هویت مهاجمان مشخص شده بود، رئیس‌جمهوری اذعان کرد که امکان تروریستی‌بودن حمله وجود دارد اما باز هم عمدتاً درباره نیاز به تصویب قوانین کنترل اسلحه صحبت کرد.

کاخ سفید اصرار دارد که دسترسی بیش از حد آسان به سلاح‌های مرگبار خطری برای آمریکایی‌هاست اما برای جمهوری‌خواهان که تمایل زیادی به این دارند که امنیت ملی را به ویژگی اصلی انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ تبدیل کنند، وقایع اخیر هدفی بی‌دردسر است. درحال‌حاضر «تد کروزر»، سناتور ایالت «تکساس» تلاش‌هایش برای به‌تعلیل‌کردن‌آوردن برنامه ایالات متحده برای پناهندگان سوری را افزایش داده است. «هیلاری کلینتون»، نامزد پیش‌تاز دموکرات‌ها

هم به طرز محسوسی نسبت به کاخ سفید، خط جنگ‌طلبانه‌تری در پیش گرفته و از نیاز به مداخله نظامی آمریکا در سوریه سخن می‌گوید. روز جمعه از «جاش آرنست»، سخنگوی کاخ سفید پرسیده شد که آیا تیراندازی کالیفرنیا یک ناکامی بزرگ اطلاعاتی نبوده و او گفت: «در این مرحله خیلی زود است که به چنین نتیجه‌ای برسیم». بااین‌حال اگر ثابت شود که حمله «سن برناردینو» ربط کوچکی به داعش داشته، اعتماد عمومی هم به جامعه اطلاعاتی و هم رهبری اوباما در مبارزه با ترور جهانی تضعیف می‌شود.

جهان

نتیجه دیدار ماه گذشته «فریدون سینیرلی اوغلو»، وزیر خارجه آن کشور با «مسعود بارزانی»، رئیس اقلیم خودمختار کردستان عراق است که به امضای توافق‌نامه‌ای برای برپایی دائمی یک پایگاه نظامی در منطقه بعشیکه موصل انجامیده بود.

در حقیقت بیش از دو سال است که گروهی ۹۰ نفره از سربازان ترکیه‌ای با حضور در منطقه بعشیکه، در ۳۲ کیلومتری شمال موصل که از ژوئن سال گذشته تاکنون به تصرف تروریست‌های داعش درآمده، به آموزش گروهی از پیشمرگه‌های کرد عراقی و برخی دیگر از گروه‌های شبه‌نظامی مخالف داعش مشغول هستند. «بعشیکه» بیش از هرچیز، منطقه‌ای تحت کنترل نیروهای موسوم به «حشد الوطنی» است که از افسران سابق و سنی‌مسلم پلیس عراق و برخی از داوطلبان موصلی و به رهبری «ائیل النجیفی»، فرماندار سابق عراقی، شکل گرفته که خود روابط بسیار نزدیکی با آنکارا داشته است. یک منبع امنیتی ترکیه در گفت‌وگو با خبرگزاری رویترز، ضمن تأیید خبر ورود یک هنگ نظامی آن کشور به منطقه بعشیکه، از ارائه آمار دقیق درباره تعداد نیروهای اعزامی خودداری کرده و آن را بخشی از برنامه آموزشی روتین نیروهای عراقی اعلام کرده است. این منبع امنیتی همچنین در حالی مدعی شده بود نیروهای موردنظر ارتش از مدت‌ها پیش در کردستان عراق حضور داشته و تازه، جمعه گذشته با همراهی خودروهای زرهی و به منظور آماده‌سازی عملیات هماهنگ آزادسازی موصل، راهی آن منطقه شده‌اند که یکی دیگر از مقامات ارشد دولت ترکیه نیز با اشاره به روابط نزدیک آنکارا با دولت اقلیم خودمختار کردستان، هدف از اعزام نیروهای ارتش را صرفاً آموزش پیشمرگه‌های کرد عراقی و خلع‌نشان کرده این اقدام بخشی از مبارزه جهانی علیه تروریست‌های داعش است؛ ادعایی که در سایه ستیزه‌جویی‌های روزافزون دولت «عدالت و توسعه» ترکیه با مبارزان کرد سوری و جنگجویان پ‌ک‌ک که در صف مقدم جبهه جنگ علیه داعش هستند، به‌شدت رنگ می‌یابد.

بش‌تیبانی از جبهه ترکمنی عراق و استفاده راهبردی از آنها در مقابل بعضی از جریان‌های کردی و ائتلاف شیعی، حضور نظامی خود را به رخ گروه‌های دیگر بکشد. سوم، ورود ترکیه به عراق به عنوان االق‌رای جهان سنت، گویای مصاف نانوشته با دو نیروی گذرنده است. چهارم، ترکیه رویارویی نزدیک و فشار بر نیروهای چریکی حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک) به‌عنوان یکی از عوامل مهم شکست‌دهنده داعش در عراق را واجب می‌داند و این بهترین فرصت است تا به صورت زمینی آنها را در دشت‌های باز عراق ملاقات کند. ترکیه می‌داند داعش به‌زودی در موصل محمل شکست خواهد شد، به‌همین‌دلیل در موصل بعد از داعش، به دنبال برپاکردن سیادت و هیمنه دوباره خود بعد از نزدیک به یک قرن است. اردوغان از آشفته‌بازار و قدرت سه‌پاره عراق مترصد فرصتی است تا بتواند علاوه بر اینکه به روند تقسیم مناطق سه‌گانه عراق به سود خود دامن بزند، به همان صورت به نقاط حساس نفتی چون موصل، ولو به شیوه غیرمستقیم، دسترسی پیدا کند. به‌هرحال تصرف احتمالی موصل و نق‌ستن ترکیه در این بین گویای این امر است؛ چقدر این کشور، وجود خود در موصل و آینده سیاسی و نظامی این منطقه را حیاتی می‌داند که مبادرت به اعزام نیروی زمینی به این منطقه کرده است.

باراک اوباما

اعلام وفاداری مهاجم زن حمله «تروریستی» به داعش

انتشار ویدئویی در «فیس‌بوک» نشان می‌دهد که «تشفین مالک»، زنی که در تیراندازی اخیر کالیفرنیا نقش داشت، پیش‌تر با داعش بیعت کرده بود. پلیس فدرال آمریکا این حادثه تیراندازی را اکنون رسماً یک «اقدام تروریستی» محسوب می‌کند. به گزارش دویچه‌وله، در حمله مسلحانه چهارشنبه گذشته به یک مجتمع بهزیستی در «سن برناردینو» کالیفرنیا، ۱۴ نفر کشته و ۲۰ نفر دیگر نیز مجروح شدند. رسانه‌های آمریکا از حمله «سی‌ان‌ان» و «نیویورک تایمز» گزارش دادند که تشفین مالک، مهاجم زن، با گروه «داعش» ارتباط داشته و به این گروه اعلام وفاداری کرده است. «دیوید بوییچ»، معاون سرپرست پلیس فدرال آمریکا، روز جمعه در یک کنفرانس مطبوعاتی اعلام کرد که حمله مسلحانه زن و شوهر کالیفرنایی به یک مرکز مراقبت از معلولین در شهر سن برناردینو این ایالت «یک اقدام تروریستی با برنامه‌ریزی قبلی» بوده است. مهاجمان به مسلسل و سلاح کمری مسلح بودند و لباس‌های کماندویی بر تن داشتند. تشفین مالک زنی ۲۷ ساله پاکستانی‌تبار است. زوج مهاجم برای اولین بار در عربستان سعودی با هم ملاقات کرده بودند و بعد از وقوع اقدامات تروریستی در کالیفرنیا در تیراندازی پلیس کشته شدند. به گزارش واشنگتن‌پست، از آغاز سال جاری میلادی در آمریکا، بیش از حادثه تیراندازی سن‌برناردینو، ۲۵۴ مورد تیراندازی دیگر رخ داده است که در جریان هر یک از آنها دست‌کم چهار نفر کشته یا زخمی شده‌اند. معاون سرپرست پلیس فدرال آمریکا گفت که تحقیقات در خصوص این حادثه هنوز ادامه دارد و هنوز مدرکی دال بر اینکه این زن و شوهر با یک شبکه تروریستی در ارتباط بوده باشند، به دست نیامده است. بوییچ به این نکته نیز اشاره کرده که مهاجمان قبل از خروج از خانه و رفتن به محل حادثه سعی کرده‌اند بسیاری از مدارک و شواهد را از میان ببرند. آنها یک کامپیوتر و دو دستگاه موبایل را خراب کرده‌اند. یکی از مسئولان شبکه فیس‌بوک نیز تأیید کرد که زن مهاجم چند دقیقه پیش از اقدامات تروریستی، فیلم مربوط به بیعت خود با «ابوبکر بغدادی»، خلیفه خودخوانده داعش، را منتشر و سپس حذف کرده است. به نوشته رسانه‌های آمریکا، سید فاروق ۲۸ ساله، شوهر تشفین، نیز با گروه‌های تروریستی در ارتباط بوده است. اما پلیس فدرال آمریکا همچنین تأیید می‌کند که عاملان تیراندازی برناردینو کالیفرنیا «بیشتر از آنکه از داعش دستور حمله گرفته باشند، از این گروه الهام گرفته‌اند».

رویداد

راهپیمایی ضددولتی هزاران کره‌ای درسنول

● هزاران نفر از معترضان کره جنوبی روز گذشته راهپیمایی خود را در سنول علیه «پارک گئون های»، رئیس‌جمهوری محافظه‌کار آن آغاز کردند. به گزارش ایسنا، براساس برآورد پلیس کره جنوبی حدود ۱۳ هزار نفر در این راهپیمایی اعتراض‌آمیز شرکت کردند. بسیاری از معترضان نقاب‌پوش یا در دست داشتن شمع و گل علیه آنچه شکست «شرایط کار و آزادی‌های سیاسی و شخصی» تحت دولت پارک گئون‌های خواندند، دست به راهپیمایی زدند.

اردوغان به دنبال سیستم ریاست‌جمهوری همانند فرانسه

● رئیس‌جمهوری ترکیه اعلام کرد که سیستم پارلمانی ترکیه باید به سمت سیستم ریاست‌جمهوری تغییر یابد که در این راستا سیستم ریاست‌جمهوری فرانسه مثال خوبی برای کشور است. به نوشته روزنامه حریت، «رجب طیب اردوغان» گفت: سیستم ریاست‌جمهوری که در آن شخصی رئیس‌جمهور عضوی از یک حزب است، بر روی میز مذاکره مطرح است. این مدل می‌تواند یک نوع دیگری از سیستم فرانسه باشد که استحکام بیشتری را در دولت ایجاد کند. اردوغان اضافه کرد: هرگونه اصلاح سیستم ریاستی کشور باید در همه‌پرسی به رأی گذاشته شود.

«هیبت‌الله آخوندزاده» رهبر طالبان می‌شود

● پس از اعلام اخبار ضدونقیض درباره کشته‌شدن «ملاختر منصور»، رهبری طالبان را «هیبت‌الله آخوندزاده» برعهده می‌گیرد. یکی از فرماندهان طالبان در گفت‌وگو با خبرگزاری رویترز تأیید کرده که ملاختر محمد منصور روز پنجشنبه جان باخته است. این منبع که از اعضای ارشد گروه طالبان است افزوده است اختر منصور پس از آنکه روز سه‌شنبه از سوی «ملا عبدالله سرحدی» هدف رگبار گلوله قرار گرفته، روز پنجشنبه بر اثر شدت جراحات جان باخت. این عضو طالبان همچنین گفت شیخ هیبت‌الله آخوندزاده که رهبری طالبان را به عهده خواهد گرفت، خبر مرگ ملا منصور را نیز در وقت مناسب اعلام خواهد کرد. این در حالی است که سخنگوی «عبدالرشید دوستم»، معاون‌اول رئیس‌جمهور افغانستان نیز خبر کشته‌شدن ملا اختر محمد منصور را تأیید کرد. بااین‌حال «ذبیح‌الله مجاهد»، سخنگوی گروه طالبان اینس موضع را رد می‌کند و می‌گوید ملاختر منصور هنوز زنده است.

وزن‌ولایی‌ها پای صندوق‌های رأی

● مردم وزنولتا امروز برای انتخاب تمام ۱۶۷ عضو مجلس ملی به پای صندوق‌های رأی می‌روند و برای اولین بار از زمان روی‌کارآمدن «هوگو چاوز»، رئیس‌جمهوری سابق این کشور در ۱۹۹۸، حزب «سوسیالیست متحد» وزنولتا می‌تواند محتمل شکست سنگینی شود. به گزارش ایسنا، براساس گزارش خبرگزاری رویترز، نظرسنجی‌های ماه اگوست و سپتامبر نشان می‌دهد که رأی‌دهندگان به حمایت از نامزدهای اپوزیسیون نسبت به حزب سوسیالیست تمایل بیشتری دارند. خبرگزاری آسوشیتدپرس نیز اخیراً گزارش کرد «نیکلاس مادورو»، رئیس‌جمهوری وزنولتا گفته است هرگز «انقلاب» را «رها» نخواهد کرد. او افزود: اگر نامزدهای راست‌گرا در انتخابات ششم دسامبر پیروز شوند، وزنولتا باید برای آشوب آماده شود.

گرجستان شهروندی «ساکاشویلی» را لغوکرد

● دولت گرجستان شهروندی رئیس‌جمهوری سابق این کشور را به خاطر کسب پاسپورت اوکراینی برای فرمانداری منطقه استراتژیک «اودسا» باطل کرد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، ریاست‌جمهوری گرجستان تنذ از این اقدام دولت گرجستان آن را ممانعت از نامزدی در انتخابات در گرجستان دانست. او گفت: آنها می‌توانند پاسپورت من را باطل کنند اما قادر نیستند تا عشقم به سرزمین مادری‌ام را بگیرند.

توافق آنکارا وتل آویوبرای ارتقای سطح روابط دیپلماتیک

● یکی از مسئولان وزارت خارجه اسرائیل از توافق این رژیم با دولت آنکارا برای ارتقای سطح روابط دیپلماتیک میان دو طرف پرده برداشت. به گزارش الجزیره، «آویو شیریون»، معاون مدیرکل وزارت خارجه اسرائیل فشار کرد که تل‌آویو و آنکارا به توافق رسیده‌اند تا سطح نمایندگی دیپلماتیک را به سطح عالی‌تر برسانند. او گفت تمایل زیادی در میان اقشار مختلف مردم ترکیه برای بازگرداندن روابط با اسرائیل به وضعیت گذشته، به‌ویژه در دو زمینه گردشگری و اقتصادی وجود دارد.